

Sınıf Öğretmeni ve Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Tercih Ettikleri Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Değer Algıları

Şakir SERBES, Yrd. Doç. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bed. Eğt. ve Spor Yüksekokulu, serbezov@yahoo.com
Cevdet CENGİZ, Yrd. Doç. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bed. Eğt. ve Spor Yüksekokulu, cevdetcengiz@comu.edu.tr

Öz: Bu araştırmanın amacı sınıf öğretmeni ile beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettiği öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algılarını cinsiyet, üniversite, bölüm ve geçmişte herhangi bir spor dalıyla uğraşma değişkenleriyle incelemektir. Çalışmanın araştırma grubunu, 4 farklı üniversiteden toplam (n=302) öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Türkçeye uyarlanan "Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları" ölçeği (İnce ve Hünük, 2010) ve demografik bilgilerin yer aldığı bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimleyici istatistik ve Çok Yönlü Değişken Analizi (MANOVA) kullanılmıştır (p<.05). Araştırma sonuçlarına göre; en çok tercih edilen öğretim stillerinin öğretmen merkezli stiller olduğu ve bu stillere ilişkin değer algılarının yüksek olduğu, en az kullanılan öğretim stillerinin ise öğrenci merkezli stiller olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet ile geçmişte herhangi bir spor dalıyla ciddi uğraşma öğretim stili kullanma değişkeni üzerine etkisi gözlenmezken, üniversite ve bölüm arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lisans eğitimi, sınıf öğretmeni, beden eğitimi öğretmeni, öğretim stili, stil değer algısı, beden eğitimi.

Pre-Service Classroom and Physical Education Teachers' Teaching Styles Preferences and Perceptions of Teaching Styles

Abstract: Purpose of the current study was to examine pre-service physical education and classroom teachers' teaching styles and perceptions of teaching styles with respect to gender, university, department and previous sport experience variables. Participants were from 4 different universities studying in pre-service education (n=302). A validated version of "Physical Education Teachers' Use of Teaching Styles and Perceptions of Styles Questionnaire" (Ince and Hunuk, 2010) including demographic variables was employed. Descriptive statistics and Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) were used for statistical analysis (p<.05). According to the findings, teacher centered styles and their perceptions of teaching styles were high and the most preferred. Student centered teaching styles were the least preferred teaching styles. In addition, no significant differences were observed among gender and participants' previous sport experiences. However, significant difference was observed on the use of teaching style, university and department variables.

Key Words: Pre-service education, classroom teacher, physical education teacher, teaching style, perception of teaching style, physical education.

GİRİŞ

Milli Eğitim Bakanlığı'na (MEB) bağlı ilkokul (MEB, 2012), ortaokul (MEB, 2013) ve lise (MEB, 2009) eğitim düzeylerinde oyun, hareket, bedensel etkinlik, spor ve ilgili derslerin öğretim programlarındaki amaçlar bölümlerindeki eğitsel hedeflere ulaşmada sınıf ve beden eğitimi öğretmenlerinin rolleri büyüktür. Öğretmenler, öğrencilerin ilgili gelişim alanlarına katkıda bulunabilmek için dersleri ve etkinlikleri istenilen eğitsel amaca ulaşabilmeyi sağlayacak nitelikte planlamalıdır. Bir dersin ve etkinliğin iyi planlanması demek, öncelikle öğrencilerin çeşitli kazanımlar edinmelerini sağlayacak içeriğe sahip olması, demektir. Bunun birinci önkoşulu öğretim ve öğrenme süreçlerinin kazanım ya da kazanımlar edinmeyi sağlayacak bir içeriğe sahip olmasıdır. Planlama ve uygulamaların nitelikli bir içeriğe sahip olmasında sınıf öğretmenleri ve beden eğitimi öğretmenlerinin söz konusu derslere ilişkin alan bilgi ve becerileri yanında öğretim becerileri konusundaki yeterlilikleri de önemlidir. Öğretmenler için “öğretim becerileri yeterliliği” mesleki açıdan yeterlilik göstergesidir. Öğretim becerileri yeterliliğinin öğretmenlik eğitiminin en önemli süreçlerinden birisini oluşturduğunu ve oluşturması gerektiğini belirtmek gerekir (MEB, 2008).

Sınıf ve beden eğitimi öğretmenlerinden öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği genel öğretmen niteliklerinin yanında oyun, hareket eğitimi, beden eğitimi ve spor gibi psikomotor gelişim alanı ve amacına yönelik derslerde öğretme ve öğrenme sürecini yönetme açısından özel öğretmen yeterliliklerine sahip olmaları beklenmektedir. Bu nedenle ilerideki mesleki yaşamda okutulacak derslerin özellikleri nedeni ile sınıf ve beden eğitimi öğretmeni adaylarında bazı öğretim ve öğrenme stillerine yönelik benzer yeterlik algısı taşıyor olmaları gerekir.

Spor eğitiminde öğrenme ve öğretme etkinliklerinin düzenlenmesinde strateji, yaklaşım, model, yöntem, teknik, stil ve taktik gibi kavramların kullanıldığı görülmektedir (Demirhan,2006; Mosston ve Ashworth, 2002). Motor öğrenme ve motor gelişim alanına ilişkin eğitim ile ilgili en çok kabul gören kavramsal yaklaşım öğretim yollarının “stil” kavramı ile açıklanıyor olmasıdır (Mosston ve Ashworth, 2002).

“Öğretim stilleri yelpazesi” kavramsal yaklaşımı ve ifadesi genel olarak ilgili tüm kişilerce kabul görmüş bir sınıflamayı kapsamakla beraber beden eğitimi (BE) dersi öğretiminde (Kolovelonis ve Goudas, 2012; Li ve Kam, 2011), beden eğitimi öğretmen yetiştirme programlarında (Byra, 2000; Cengiz ve Serbes, 2014; Saraç ve Muştı,2013) ve araştırma amaçlı çalışmalarda kullanılmaktadır (Cothran vd., 2005; İnce ve Hünük 2010; Kulinna ve Cothran, 2003).

Öğretim stilleri yelpazesi “Sunuş yoluyla öğretim” ve “Buluş yoluyla öğretim” olmak üzere iki temel öğretim yaklaşımı içinde sınıflandırılırken, öğretmen merkezlikten (sunuş yolu) öğrenen merkezliğe (buluş yolu) doğru bir geçişin gözlemlendiği toplam on bir öğretim stiline ortaya çıktığı görülmektedir (Mosston ve Ashworth, 2002).

Türkiye’de ve yurtdışında yapılan birçok araştırma sonucuna göre, öğretmenlerin daha çok sunuş yoluyla öğretim stratejileri içinde yer alan “komut” ve “alıştırma” stillerini kullandıkları, buluş yoluyla öğretim stratejileri içinde yer alan “öğrencinin başlatması”, “kendini kendine öğretme” stillerini ise sınırlı olarak kullandıkları belirlenmiştir (Aktop ve Karahan 2012; Cengiz ve Serbes, 2014; Cothran vd. 2005; Kulinna ve Cothran, 2003, Demirhan vd., 2008, Ertan ve Çiçek 2003, İnce ve Hünük 2010; Jaakkola ve Watt, 2011; Saraç ve Muştı, 2013; Yıldız ve Kangalgil, 2014). Yine aynı şekilde Cothran ve arkadaşları (2005) ABD, Kore, Avustralya, Fransa, İngiltere ve Kanada’da çalışan beden eğitimi öğretmenleri ile yaptığı çalışmada öğretmenlerin daha çok öğretmen merkezli stilleri tercih ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Benzer bulgular ABD’de (Kulinna ve Cothran, 2003), Finlandiya’da (Jaakkola ve Watt, 2011) ve 5 farklı

Avrupa ülkesinde de rapor edilmiştir (Hein vd., 2012). Ülkemizde ise beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları ile ilgili yapılan sınırlı sayıda araştırma sonuçlarına göre, öğretmen merkezli stillerin tercih edildiği görülmektedir (Cengiz ve Serbes, 2014; Muştu ve Saraç, 2013).

Ulaşılabilen alan yazında sınıf öğretmeni ve adaylarının beden eğitimi uygulamalarında tercih ettikleri stillere ilişkin herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu muhtemelen sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi dersleri arasında doğrudan bir ilgi kurulmamış olmasından kaynaklanmaktadır. Oysa sınıf öğretmenleri ilköğretim okullarında branş öğretmenleri yoksa beşinci sınıfa değin, yeterince branş öğretmeni varsa üçüncü sınıflara değin ders çizelgesinde yer alan beden eğitim derslerini yürütmekle sorumluydu. Yeniden düzenlenen eğitim sistemine göre ilkokullarda yer alan ve dördüncü sınıfa değin haftada beş ders saat olan “oyun ve fiziki etkinlikler” dersini sınıf öğretmenleri yürütmektedir.

Ülkemizde yapılan çalışmalarda genellikle sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ders programı uygulamalarında karşılaştığı sorunları (Arslan ve Altay, 2008) ve beden eğitimi dersine ilişkin tutumları üzerine durulmuştur (Özer, 2010). Yurtdışında yapılan farklı çalışmalarda ise sınıf öğretmenleri tarafından işlenen beden eğitimi dersleri çeşitli değişkenler açısından incelenmiş ve bu dersin kaliteli bir şekilde işlenmesini engelleyen nedenler sınıf öğretmenlerinin görüşleri alınarak aktarılmaya çalışılmıştır (Curtner-Smith, 1999; Dwyer vd., 2003; Faucette vd., 2002, Fletcher ve Mandigo, 2012; Morgan ve Hansen, 2008).

Son yıllarda yeniden düzenlenen öğretim programları yapılandırmacı yaklaşımın temel ilkelerinden hareketle şekillendirilmeye başlanmış buna göre; ilkokullarda yer alan “oyun ve fiziki etkinlikler”, ortaokullarda yer alan “beden eğitimi” dersleri ve ilgili diğer derslerin öğretim programları da giderek öğrenen merkezli içeriğe sahip olarak değişmiştir. Buradan hareketle söz konusu dersleri yürüten sınıf ve beden eğitimi öğretmenlerinden beklenen ilgili derslerin “öğrenen merkezli öğretim yaklaşımlarını” kullanıyor olmalarıdır.

Bu durum sınıf ve beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim becerileri konusundaki yeterliklerini gündeme getirirken, sınıf ve beden eğitimi öğretmen adaylarının dört yıl boyunca aldıkları lisans eğitimlerinin onların öğretim becerileri konusundaki yeterliliklerini nasıl etkilediğini de ortaya koyacak olması bakımından önem taşımaktadır. Öğretim becerilerinin yeterliliği öğretim stillerini kullanabilme becerisiyle yakından ilgilidir. Bunun önemli göstergelerinden birisi de içeriği ve alanı öğretebilme bilgi ve becerisidir. Öğretebilme becerisi, öğretim stillerini kullanabilme bilgi ve becerisi olarak da değerlendirilebilir. Böylesi bir yeterlik oluşturabilmede sınıf öğretmenliği ve beden eğitimi ve spor öğretmenliği lisans programlarında yer alan derslerin içerikleri ve bu dersleri veren öğretim elemanlarının da öğretebilmeyi öğretme ile ilgili ders işleme biçimleri son derece gereklidir (Topkaya, 2011, 2012, 2013).

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve ilgili derslere ilişkin öğretim stilleri ve stillere ilişkin algılarını inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamış olması yanında beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretim stilleri bilgisi ve stillere yönelik algılarını inceleyen sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Buradan hareketle çalışmanın amacı sınıf ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretim stilleri ve bu stillere yönelik algılarını cinsiyet, üniversite, bölüm ve geçmişte herhangi bir spor dalıyla uğraşma değişkenleriyle incelemektir.

YÖNTEM

Çalışmada betimsel araştırma modeli içerisinde yaygın olarak kullanılan ve geniş gruplar üzerinde yürütülen, gruptaki bireylerin bir olgu veya olayla ilgili görüşlerinin, tutumlarının alındığı ve betimlenmeye çalışıldığı tarama yöntemlerinden kesitsel araştırma deseni kullanılmıştır (Fraenkel ve Wallen, 2003).

Araştırma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemine göre belirlenmiştir (Büyüköztürk vd., 2011). Araştırma grubu Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (9 erkek, 21 kadın), Karadeniz Teknik Üniversitesi (17 erkek, 31 kadın), İnönü Üniversitesi (22 erkek, 7 kadın), ve Ege Üniversitesi (13 erkek, 29 kadın) Eğitim Fakülteleri sınıf öğretmenliği programları son sınıflarında okuyan toplam 149 öğretmen adayı (61 erkek, 88 kadın) ile Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (21 erkek, 21 kadın), Karadeniz Teknik Üniversitesi (26 erkek, 15 kadın), İnönü Üniversitesi (24 erkek, 15 kadın), ve Ege Üniversitesi (21 erkek, 10 kadın) Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği programları son sınıf öğrencilerinden toplam 153 (92 erkek, 61 kadın) öğretmen adayından oluşmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada “Kişisel Bilgi Formu” ve “Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi (BEÖÖSDAA)” veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu araştırmacı tarafından, öğretmen adayı öğrenciler hakkında bilgi toplamak amacı ile araştırmada inceleme konusu olan cinsiyet, bölüm, sınıf düzeyi, geçmişte herhangi bir spor dalı ile uğraşı ve beden eğitimi dersi öğretim programları ile ilgili sorulardan oluşmaktadır.

Kulinna ve Cothran (2003) tarafından geliştirilen öğretim stilleri yelpazesi ile öğretmenlerin tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları belirlenebilmektedir. Türkçe 'ye uyarlaması İnce ve Hünük (2010) tarafından gerçekleştirilen veri toplama aracında yer alan stiller genel olarak ikiye ayrılmaktadır. Sunuş sınıflamasında yer alan stiller; Komut (A), Alıştırma (B), Eşli Çalışma (C), Kendini Denetleme (D), Katılım (E). Buluş sınıflamasında yer alan stiller ise Yönlendirilmiş Buluş (F), Problem Çözme: Tek Doğru (G), Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi (H), Öğrencinin Tasarımı (I), Öğrencinin Başlatması (J), Kendi Kendine Öğretme (K) stilleridir. Ankette her bir öğretim stiline ait bir senaryo ve bunlara ilişkin 5'li Likert (Hiç, Nadiren, Ara Sıra, Sıklıkla, Her zaman) ölçeğinde cevaplanabilen 4'er soru yer almaktadır. Birinci soruda ilgili öğretim stilini kullanma düzeyi “Bu yöntemle beden eğitimi dersini işlemekteyim” sorusu ile belirlenmektedir. Diğer üç soruda ise aday öğretmenlerin ilgili stilin sırasıyla öğrenciler için dersi eğlenceli hale getirmesi (eğlence), beceri ve kavramları öğrenmeye yardımcı olması (öğrenme) ve öğrencileri öğrenmeye motive etmesi (motivasyon) ile ilgili değer algıları sorgulanmaktadır. Toplamda 11 öğretim stili ile katılımcıların bu stillerine ilişkin algıları belirlenmektedir.

Ankette yer alan faktörlerin madde yükleri ise 0.83 ile 0.93 arasında değişirken, her bir stile ait değer algısı boyutunda iç tutarlılık (Cronbach Alpha) değerleri 0.84 ile 0.94 arasında olduğu belirlenmiştir. Lisans öğrencilerinde yapılan çalışmada yapı geçerliği için Temel Bileşenler Faktör Analizi sonucunda toplam 11 boyut, toplam varyansın % 77.2'sini açıklamaktadır. Ankette yer alan faktörlerin madde yükleri ise .83 ile .93 arasında değişmektedir (Cengiz ve Serbes, 2014). Anketin orijinali (Kulinna ve Cothran, 2003) ve ilgili alan yazında verilen değerlerle benzerdir (İnce ve Hünük, 2010).

Verilerin Toplanması

Veri toplama aracı araştırmacı tarafından posta yolu ile gönderilmiş ve anketler öğretim elemanlarınca ilgili açıklamalar yapılarak gönüllü öğretmen adayları (4. sınıf) tarafından doldurulmuştur. Katılımcıların anketleri doldurmak için harcadıkları süre yaklaşık 15-20 dakikadır.

Veri Analizi

Elde edilen verilerin tanımlayıcı istatistikleri hesaplanarak, öğretmen adayların öğretim stilini kullanma düzeyleri, öğretim stilleri değer algıları, cinsiyet, okudukları üniversite ve

geçmişte herhangi bir spor dalı ile uğraşmaları Çok Yönlü Değişken Analizi (MANOVA) ile incelenmiştir.

Çok yönlü değişken analizinin veri setine uygunluğu çoklu değişken analizi varsayımları kapsamında irdelemiştir. Tek yönlü ve çift yönlü normallik varsayımlarını incelemek için yapılan Q-Q plot grafikleri, histogram grafiği, Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk test değerleri ve Skewness ile Kurtosis değerleri çok yönlü değişken analizinin veri seti için uygun olduğunu göstermiştir. Varyans eşitliği ve kovaryans matrislerinin eşitliği incelenirken Box' M testi ve Levene testleri sonuçlarına bakılmış ve Levene testlerinin ($p > .05$) sonucu varsayımı sağlarken Box's M ($p < .05$) testinin sonucunun varsayımı karşılamadığı bu nedenle Pillai's Trace değeri rapor edilmiştir (Green ve Salkind, 2007).

BULGULAR

Tanımlayıcı istatistik analizi sonuçlarına göre öğretmen adaylarının ankette yer alan sorulara vermiş oldukları cevaplar Tablo 1'de özetlenmiştir.

Tablo 1: Öğretmen adaylarının ankette yer alan sorulara vermiş oldukları cevaplar.

	Sınıf Öğr. n=149		Beden Eğitimi Öğr. n=153	
	Evet f/%	Hayır f/%	Evet f/%	Hayır f/%
Geçmişte herhangi bir spor branşı ile ilgili ciddi bir uğraşınız oldu mu?	49/33	100/67	120/78	33/22
Beden Eğitimi Alanı konusunda kendinizi yeterli buluyor musunuz?	63/42	86/58	123/80	29/20
Beden Eğitimi Öğretimi konusunda kendinizi yeterli buluyor musunuz?	74/50	75/50	122/80	31/20
İlköğretim BE ve spor programı konusunda yeterli düzeyde bilgi sahibi misiniz?	81/54	68/46	110/72	43/28
Lise BE ve spor programı konusunda yeterli düzeyde bilgi sahibi misiniz?	33/22	116/78	96/63	57/37

105

Sınıf öğretmeni adaylarının en çok tercih ettiği öğretim stilleri öğretmen merkezli yöntemler arasında yer alan komut ($\bar{X} = 3.17$) ve alıştırmaya ($\bar{X} = 3.01$) en az tercih ettiği öğretim stili ise öğrencinin başlatması ($\bar{X} = 2.73$) ve kendi kendine öğretmedir. ($\bar{X} = 2.35$) (Tablo 2). Beden eğitimi öğretmen adaylarının en çok tercih ettiği öğretim stilleri komut ($\bar{X} = 3.65$) ve alıştırmaya ($\bar{X} = 3.38$); en az tercih ettiği öğretim stili öğrencinin başlatması ($\bar{X} = 2.80$) ve kendi kendine öğretmedir ($\bar{X} = 2.59$) (Tablo 3).

Araştırmada yer alan bağımlı değişken öğretmen adaylarının değer algıları olurken öğretim stilini kullanma bağımsız değişken olarak tanımlanmıştır. Öğretmen adaylarının öğreten merkezli stilleri tercih etme ile stillere ilişkin değer algıları benzer şekilde yüksek çıkmıştır. Sırasıyla sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmen adaylarının değerleri şöyledir; komut stilini kullanma ($\bar{X} = 3.17 \pm 1.08$; $\bar{X} = 3.65 \pm .94$) ve değer algısı ($\bar{X} = 10.37 \pm 2.73$; $\bar{X} = 11.68 \pm 2.35$), alıştırmaya stilini kullanma ($\bar{X} = 3.01 \pm 1.19$; $\bar{X} = 3.38 \pm 1.05$) ve değer algısı ($\bar{X} = 10.77 \pm 2.90$; $\bar{X} = 11.32 \pm 2.39$). Yüksek değerlerde görülmesine rağmen öğrenen merkezli stiller olan öğrencinin başlatması stilini kullanma ($\bar{X} = 2.73 \pm 1.22$; $\bar{X} = 2.80 \pm 1.24$) ile değer algısı ($\bar{X} = 9.58 \pm 3.13$; $\bar{X} = 10.21 \pm 3.42$), kendi kendine öğretme stilini kullanma ($\bar{X} = 2.35 \pm 1.17$; $\bar{X} = 2.59 \pm 1.20$) ile değer algısı ($\bar{X} = 8.86 \pm 3.37$; $\bar{X} = 9.42 \pm 3.79$) en az tercih edilen stil ve değerlerde olduğu belirlenmiştir. Öğretmen merkezli stilleri tercih eden adayların değer algıları da yüksek çıkmıştır (Tablo 2, 3).

2x11 MANOVA analizi sonuçlarına göre cinsiyetin (Pillai'sTrace = .06, $F_{(11,259)} = 1.48$, $p > .05$) geçmişte herhangi bir spor dalıyla ciddi uğraşma öğretim stili kullanma değişkeni üzerine etkisi gözlenmemiştir (Pillai'sTrace = .08, $F_{(22,520)} = .95$, $p > .05$). 4x11 MANOVA analizi sonuçlarına göre öğretim stilini kullanma ile üniversite (Pillai'sTrace= .22, $F_{(33,783)} = 1.92$, $p < .05$) ve bölüm (Pillai'sTrace= .11, $F_{(22,520)} = 3.03$, $p < .05$) arasında anlamlı fark belirlenmiştir (Tablo 4).

Tablo 2: Sınıf öğretmeni adaylarının öğretim stilleri kullanımı, stillere ilişkin değer algılarının ortalama ve standart sapma değerleri

Öğretim stili	Stili Kullanımı		Değer Algıları		Eğlence		Öğrenme		Motivasyon	
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
Komut (A)	3.17	1.08	10.37	2.73	3.34	1.03	3.54	1.09	3.50	1.09
Alıştırma (B)	3.01	1.19	10.77	2.90	3.56	1.10	3.57	1.04	3.64	1.07
Eşli Çalışma (C)	2.74	1.15	10.06	2.72	3.26	.98	3.35	1.04	3.46	1.12
Kendini Denetleme (D)	2.60	1.17	9.15	2.89	2.99	1.02	3.05	1.08	3.11	1.15
Katılım (E)	2.79	1.16	9.93	2.90	3.30	1.07	3.24	1.08	3.39	1.12
Yönlendirilmiş Buluş (F)	2.60	1.21	9.47	3.09	3.07	1.14	3.19	1.09	3.20	1.20
Problem Çözme: Tek Doğru (G)	2.89	1.23	9.76	2.94	3.27	.99	3.25	1.08	3.25	1.21
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi (H)	2.72	1.16	10.09	2.93	3.23	1.05	3.38	1.06	3.48	1.13
Öğrencinin Tasarımı (I)	2.80	1.19	9.92	3.00	3.28	1.10	3.23	1.12	3.41	1.16
Öğrencinin Başlatması (J)	2.73	1.22	9.58	3.13	3.14	1.10	3.19	1.12	3.25	1.22
Kendi Kendine Öğretme (K)	2.35	1.17	8.86	3.37	2.92	1.14	2.93	1.31	3.01	1.25

Tablo 3: Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stilleri kullanımı, stillere ilişkin değer algılarının ortalama ve standart sapma değerleri

Öğretim stili	Stili Kullanımı		Değer Algıları		Eğlence		Öğrenme		Motivasyon	
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS
Komut (A)	3.65	.94	11.68	2.35	3.75	.93	4.06	.84	3.88	.91
Alıştırma (B)	3.38	1.05	11.32	2.39	3.76	.90	3.69	.99	3.88	.90
Eşli Çalışma (C)	3.33	1.07	10.93	2.65	3.59	.92	3.62	1.00	3.73	1.05
Kendini Denetleme (D)	2.95	1.22	10.23	3.00	3.29	1.09	3.40	1.09	3.54	1.13
Katılım (E)	3.18	1.15	10.79	2.56	3.56	.93	3.56	1.00	3.68	1.00
Yönlendirilmiş Buluş (F)	3.18	1.07	10.79	2.87	3.50	1.03	3.63	1.00	3.65	1.03
Problem Çözme: Tek Doğru (G)	3.12	1.12	10.74	2.66	3.54	.99	3.58	1.16	3.62	1.08
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi (H)	3.27	1.15	10.94	2.96	3.56	1.01	3.65	1.00	3.73	.99
Öğrencinin Tasarımı (I)	2.97	1.21	10.24	3.13	3.36	1.04	3.40	1.13	3.48	1.11
Öğrencinin Başlatması (J)	2.80	1.24	10.21	3.42	3.37	1.17	3.37	1.09	3.48	1.12
Kendi Kendine Öğretme (K)	2.59	1.20	9.42	3.79	3.07	1.20	3.08	1.26	3.27	1.29

Tablo 4: Cinsiyet, üniversite, bölüm ve geçmişte spor dalı ile uğraşma ile sınıf ve beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stilleri MANOVA sonuçları.

Değişkenler	Öğretim Stilleri	MANOVA	
		<i>p</i>	η^2
Cinsiyet	<i>F</i> (11,259)	.14	.76
Üniversite	<i>F</i> (33,783)	.00*	.99
Bölüm	<i>F</i> (11,259)	.00*	.98
Geçmişte spor dalı ile uğraşma	<i>F</i> (22,520)	.52	.76

Not: *F* değerleri Pillai's Trace değeridir.

*p < .05

Tartışma

Bu araştırmada sınıf ve beden eğitimi ve spor öğretmenliği programlarında öğrenim gören son sınıf öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve bu stillere ilişkin değer algıları incelenmiştir. Elde edilen bulgulardan hareketle öğretmen adaylarının daha çok öğretmen merkezli öğretim stillerini tercih ettikleri, stil tercihlerinde cinsiyetin ve geçmişte spor yapmanın etkili olmadığı, buna karşın öğrenim görülen üniversitelerin ve ilgili programlarının öğretim stili tercihlerinde anlamlı farklılıklar yarattığı belirlenmiştir. Bu farklılığı öğrenim görülen üniversitelerin ilgili programlarındaki lisans derslerinin “öğretmeyi-öğrenme” içerikleri dolayısıyla öğrenci merkezli öğretim stillerini de içeriyor olması ile açıklanabilir.

Türkiye’de beden eğitimi öğretmen adayları ile yapılan bazı araştırmalarda ağırlıklı olarak öğretmen merkezli stillerin daha çok tercih edildiği, öğrenen merkezli stillerin ise daha az tercih edildiği görülmektedir (Cengiz ve Serbes, 2014; Saraç ve Muştı, 2013). Deneyimli beden eğitimi öğretmenleri üzerinde yapılan diğer bir çalışmada ise araştırmaya katılan öğretmenlerin ağırlıklı olarak öğretmen merkezli stilleri tercih ettiklerini buna ilaveten cinsiyet, eğitim yılı ve lisansüstü eğitim almış olmanın stil kullanımını ve stile ilişkin değer algılarını etkilemediği belirlenmiştir (İnce ve Hünük, 2010). Farklı araştırma sonuçları da yine beden eğitimi öğretmenlerinin ders işlerken öğretmen merkezli stilleri daha çok kullandıklarını ortaya koymaktadır (Demirhan vd., 2002; Demirhan vd., 2008; Ertan ve Çiçek, 2003; Şirinkaya ve Erciş, 2009; Yıldız ve Kangalgil, 2014). Yurt dışındaki araştırma sonuçlarına bakıldığında ise (Cothran vd., 2005; Hein vd., 2012; Jaakkola ve Watt, 2011; Kulinna ve Cothran, 2003) ülkemizde olduğu gibi beden eğitimi öğretmenlerinin öğreten merkezli stilleri daha çok tercih ettikleri anlaşılmaktadır.

Öğretmen adaylarının öğretim stilleri değer algılarına bakıldığında öğretmen merkezli öğretim stillerini tercih eden adayların tercih ettikleri stillere ilişkin değer algılarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Buradaki temel etkenin tercih edilen stile ilişkin değer algısının da yüksek olduğuna ilişkindir. Buna göre araştırma sonucunda öğretmen adaylarının komut, alıştırma ve eşli çalışma öğretim stilleri ile bu stillere ilişkin değer algısını oluşturan eğlence, öğrenme ve motivasyon boyutlarında daha etkin bir “öğrenme öğretme” süreci sağlanacağını ortaya koyar niteliktedir. Diğer bir söylemle öğretmenlerin kullandıkları ve tercih ettikleri stillere atfettikleri değer yüksekliği onların öğretim ve öğrenme etkinliklerini daha etkin kılacağı yönündedir.

Beden eğitimi öğretmen adayları ve çalışan öğretmenler komut, alıştırma ve eşli çalışma stillerini daha çok tercih ettiklerini ve bu stillerin beden eğitimi dersini eğlenceli, öğrenmeye yardımcı ve motive edici hale getirdiğini ifade etmişlerdir (Cengiz ve Serbes, 2014; İnce ve Hünük, 2010; Saraç ve Muştı, 2013). Yıldız ve Kangalgil (2014) yaptıkları çalışmada öğretmenlerin genellikle öğrenci merkezli ders işlediklerini belirtirken, eşli çalışma, komut ve

alıştırma öğretim yollarını daha çok tercih ettiklerini ifade etmiştir. ABD'de gerçekleştirilen bir araştırmada ise, öğretmenlerin eğlence (alıştırma, katılım, eşli çalışma), öğrenmeyi kolaylaştırma (alıştırma, eşli çalışma, komut) ve motive etme (alıştırma, eşli çalışma, katılım) açılarından öğretmen merkezli stilleri tercih ettikleri bildirilmiştir (Kulinna ve Cothran, 2003).

Tartışmalı bir konu olsa da öğretmen adaylarının, öğretmen merkezli stiller ile öğrencilere daha eğlenceli, motive edici ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı bir “öğretme - öğrenme” ortamı sağlanması, bu stiller konusunda kendilerini daha yeterli hissetmeleri ile açıklanabilir. Çünkü tam aksine öğrenci merkezli stillerin daha eğlenceli, motive edici ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı olması beklenir. İnce ve Ok (2005) ise daha farklı bir konuya temas ederek öğretmenlerin kullandıkları öğretim stilleri ve bu stillere ilişkin değer algılarının, eğitim verdikleri okullardaki diğer öğretmenlerin ve öğretmenlik uygulamasına gelen öğretmen adaylarının uygulamalarına doğrudan etki yapma potansiyeline sahip olduğunu ifade etmişlerdir. Dolayısı ile son sınıf öğretmen adaylarının uygulama okullarında karşılaştıkları rehber öğretmenlerin farkında olarak veya olmayarak kullandıkları öğretim stillerini tercih ediyor olmalarının etkileyebileceği de düşünülmelidir.

Diğer bir araştırma bulgusu da katılımcıların cinsiyeti ile herhangi bir öğretim stili tercih etmeleri arasında anlamlı bir fark olmadığı yönündedir. Bu veri araştırmanın içeriği bağlamında daha çok beden eğitimi ve spor öğretmenliği eğitiminde cinsiyet kimliğinin etkili olmaması ile genel olarak da cinsiyet kimliği ile öğretme becerisi arasında anlamlı bir ilişkinin olmaması ile açıklanabilir. Cinsiyet kimliği ile stilleri kullanma ve stillere ilişkin değer algıları konusunda anlamlı bir fark olmadığı yönündeki bulguyu benzer araştırma sonuçları da destekler niteliktedir (Cengiz ve Serbes, 2014; İnce ve Hünük, 2010; Kulinna ve Cothran, 2003; Saraç ve Muştu, 2013).

Özellikle son yıllarda değişen şekliyle önce ilköğretim, sonra ortaokullarda yer alan beden eğitimi dersleri ile ilkokullarda yer alan oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programlarının öğrenen merkezli içeriğe sahip olması, derslerin “öğrenci merkezli öğretim yaklaşımlarının” kullanılması gereğine işaret etmektedir (MEB, 2009; MEB, 2012; MEB, 2013). Ancak sınıf ve beden eğitimi öğretmen adaylarının “öğretmen merkezli” stilleri daha çok tercih etmeleri, yeni öğretim programlarından haberdar olmamaları yanında, eğitim aldıkları öğretmenlik programlarındaki ilgili lisans derslerinin amaca yönelik bir içeriğe sahip olmadığını düşündürmektedir. Gülüm ve Bilir (2011) beden eğitimi öğretmenlerin lisans eğitim süreçlerinde öğretmen merkezli bir yaklaşımla eğitim aldıklarını ve öğretim programlarını yeterince özümseyemediklerini belirtmiştir.

Topkaya (2011) öğretmen adaylarının lisans eğitimi süreçlerinde “öğretmeyi-öğrenme” ile ilgili yeterlilik düzeylerinin olması gerekenden çok uzakta olduğunu, özellikle uygulamalı derslerde sadece öğretmen adayının bilgi ve becerisinin geliştirilmesini değil, öğretmen adayının mesleğe atandığında onun hedef kitlesine yönelik nasıl davranacağına ilişkin öğretim bilgi ve becerisinin geliştirilmesinin amaçlanması gerektiğini ifade etmiştir.

Bulca ve arkadaşları (2012) öğretmenlik meslek bilgisi derslerinde, uygulamaya yönelik bilgilerin aktarılması, kuramsal alan bilgisi ders içeriklerinin gözden geçirilmesi, MEB öğretim programları ile üniversitedeki ilgili bölümlerin lisans programlarının paralellik göstermesi gereğini vurgulamışlardır. Aktop ve Karahan (2012) ise öğretmen görüşleri ile beden eğitimi öğretim programı, derste kullanılan öğretim stilleri ve tercih önerileri arasında tutarsızlık olduğunu ve öğretmenlerin daha çok öğretmen merkezli stilleri tercih ettiklerini bildirmişlerdir.

Yurt dışında sınıf öğretmenleri ile yapılan çalışmalarda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerinde kendilerinde güven eksikliği duyduklarını (Fletcher ve Mandigo, 2012; Newton ve Newton, 2005), beden eğitimi derslerini yeterli düzeyde yürütecek niteliklerden

yoksun olduklarını (Moore vd., 1997) belirtmişlerdir. Yine Thompson (1996) sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi alan bilgisine sahip olmadıklarını (Decorby vd., 2005) ve beden eğitimine yönelik iyi eğitim almamış birçok öğretmenin beden eğitimine ilişkin olumsuz tutum beslediklerini söylemektedirler (Portman, 1996; Xiang vd., 2002). Humphries ve Ashy (2000) ile O’Sullivan (1996) ise iyi bir şekilde yapılandırılmış alan deneyimlerine sahip sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersinin önemini daha iyi anladıklarını ve bu derse yönelik olumlu tutum geliştirdiklerini vurgulamaktadırlar. Fletcher ve Mandigo (2012) sınıf öğretmenleri ile yaptığı derleme çalışmasında beden eğitimi öğretmenin yerine derse girdiklerini ve öğrencilerde yaşam boyu farkındalık oluşturma açısından nitelikli beden eğitimine dersine ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir.

Topkaya (2012), 1996 yılında YÖK tarafından hazırlanan “sınıf öğretmenliği lisans programında” yer alan “beden eğitimi ve spor kültürü” ile “beden eğitimi oyun öğretimi” ders içeriklerinin yeniden yazılması gerektiğini belirterek, söz konusu derslerin genel olarak eğitim fakülteleri sınıf öğretmenliği programlarında amaca uygun bir içerik ve işleyişle gerçekleştirilmediğini bildirmiştir. Sınıf öğretmenliği lisans programında yer alan bu derslerin öğretmen adaylarında ilkökul yaş grubu çocuklarına yönelik “oyun ve fiziki etkinlikler” düzenleyebilme, üretebilme ve gerçekleştirebilme yeterliliği oluşturması gerektiğini belirtmiştir. Özer (2010) yaptığı araştırmada ise sınıf öğretmenlerinin lisans eğitimi süresince aldıkları derslerin beden eğitimi dersini yürütecek kadar yeterli olmadığını belirlemiştir.

Bu çalışma sınıf ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının en çok tercih ettiği ve değer verdikleri stillerin “öğretmen merkezli” stiller olduğunu gösterirken, buna karşın tercih edilen stillerin okullarda yer alan beden eğitimi ile oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programları amaçları ve temel ilkeleri ile örtüşmediğini de söylemeye çalışmaktadır. Bu konuda, sınıf ve beden eğitimi öğretmenliği lisans programında yer alan derslerin kuramsal ve uygulamalarının, bilgiyi kullanma becerisi oluşturacak nitelikte verilmesinin yanında “öğretmeyi-öğrenme” ye yönelik olarak düzenlenmesi önerilmektedir. Bu sayede sınıf ve beden eğitimi öğretim programları daha iyi anlaşılacak, algılanacak ve öğretim programlarının amaca yönelik uygulanabilmesini sağlayacak sınıf ve beden eğitimi öğretmenleri yetiştirilmiş olunacaktır. Öğretmen adaylarının “öğreten merkezli” stilleri tercih etme sebeplerinin nitel araştırma yöntemleri ile araştırılması ve öğrenim görülen üniversitelerin ilgili bölüm ve programlarında öğretim stili tercihleri farklılıkları ve bunları yaratan koşullar ve durumlar ortaya koyulmalıdır. Bu aynı zamanda sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni yetiştiren programların niteliğine de bir katkı anlamı taşıyacaktır.

KAYNAKLAR

- Aktop, A. ve Karahan, N. (2012). Physical Education’s Teacher Views of Effective Teaching Methods in Physical Education. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 46, 1910-1913.
- Arslan, Y. ve Altay, F. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders Programı ve Ders Uygulamalarına İlişkin Görüşleri. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 19(2), 63-79.
- Bulca, Y., Saçlı, F., Kangalgil, M. ve Demirhan, G. (2012). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretmen Yetiştirme Programına İlişkin Görüşleri. *Eğitim ve Bilim*, 37(165), 81-92.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E.K., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2011). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* (9. Baskı) Ankara: Pegem Akademi.
- Byra, M. (2000). A Review of Spectrum Research: The Contribution of Two Eras. *Quest*, 52(3), 229-245.

- Cengiz, C. ve Serbes, Ş. (2014). Türkiye’deki Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Tercih Ettikleri Öğretim Stilleri ve Stillere ilişkin Değer Algıları. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(2), 21-34.
- Cothran, D.J., Kulinna, P.H., Banville, D., Choi, E., Amade-Escot, C., Macphail, A., Macdonald, D., Richard, J-F., Sarmiento, P. ve Kirk, D. (2005). A Cross-Cultural Investigation of the Use of Teaching Styles. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76, 193-201.
- Curtner-Smith, M.D. (1999). The More Things Change The More They Stay The Same: Factors Influencing Teachers’ Interpretations and Delivery of National Curriculum Physical Education. *Sport, Education and Society*, 4(1), 75-97.
- Decorby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L. ve Janzen, H. (2005). Classroom Teachers and the Challenges of Delivering Quality Physical Education. *The Journal of Educational Research*, 98(4), 208-220.
- Demirhan, G. (2006). Spor Eğitiminin Temelleri. Ankara: Bağırhan Yayın Evi.
- Demirhan, G., Bulca, Y., Altay, F., Şahin, R., Güvenç, A., Aslan, A., Güven, B., Kangalgil, M., Hünük, D., Koca, C. ve Açıkada, C. (2008). Comparison of the Views of Partners Regarding The Physical Education Curriculum and It’s Delivery. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 19(3), 157-180.
- Demirhan, G., Çoşkun, H., Altay, F., Şahin, R., Güvenç, A., Aslan, A. ve Açıkada, C. (2002). Farklı Öğretim Yöntem ve Tekniklerinin Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılma Düzeylerine ilişkin Görüşler. 3. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Olimpik Eğitim ve Spor Kültürü Sempozyumu Bildiri Kitapçığı. 108-115.
- Dwyer, J.J.M., Allison, K.R., Barrera, M., Hansen, B., Goldenberg, E. ve Boutilier, M.A. (2003). Teachers’ Perspective on Barriers to Implementing Physical Activity Curriculum Guidelines for School Children in Toronto. *Canadian Journal of Public Health*, 94(6), 448-452.
- Ertan, H. ve Çiçek, Ş. (2003). Türkiye’de İlköğretim Beden Eğitimi Derslerinde Öğrenci Başarısının Değerlendirilmesine ilişkin Yaklaşımlar. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25, 76-83.
- Faucette, F.N., Nugent, P., Sallis, J.F. ve Mckenzie, T.L. (2002). “I’d Rather Chew on Aluminum Foil.” Overcoming Classroom Teachers’ Resistance to Teaching Physical Education, *Journal of Teaching in Physical Education*, 21(3), 287-308.
- Fletcher, T. ve Mandigo, J. (2012). The Primary School Teacher and Physical Education: A Review of Research and Implications for Irish Physical Education, *Irish Educational Studies*, 31(3), 363-376.
- Fraenkel, J.R. ve Wallen, N.E. (2003). How to Design and Evaluate Research in Education, (5. Baskı) New York: Mcgraw-Hill.
- Green, S.B. ve Salkind, N.J. (2007). Using SPSS for Macintosh Analyzing and Understanding Data (5. Baskı) Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Gülüm, V. ve Bilir, P. (2011). Beden Eğitimi Öğretim Programının Uygulanabilme Koşulları ile ilgili Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 57-64.

- Hein, V., Ries, F., Pires, F., Caune, A., Emeljanovas, A., Ekler, J.H. ve Valantiniene, I. (2012). The Relationship Between Teaching Styles and Motivation to Teach among Physical Education Teachers. *Journal of Sports Science and Medicine*, 11, 123-130.
- Humphries, C.A. ve Ashy, M. (2000). "Each Time I Taught, I Learned": Elementary Education Majors' Perceptions of their Ability to Teach Physical Education Following an Extended Practicum. *Research Quarterly for Exercise and Sport Supplement*, 70, 90-91.
- İnce, M.L. ve Hünük, D. (2010). Eğitim Reformu Sürecinde Deneyimli Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Stilleri ve Stillere İlişkin Algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(137), 128-139.
- İnce, M.L. ve Ok, A. (2005). Moving Prospective Physical Education Teachers to Learner Centered Teaching: Can It Be Stimulated in a Traditional Context? *Journal of International Council for Health, Physical Education, Sport and Dance*, XII(1), 6-12.
- Jaakkola, T. ve Watt, A. (2011). Finnish Physical Education Teachers' Self-Reported Use and Perceptions of Mosston and Ashworth's Teaching Styles. *Journal of Teaching in Physical Education*, 30, 248-262.
- Kolovelonis, A. ve Goudas, M. (2012). Students' Recording Accuracy in the Reciprocal and the Self-Check Teaching Styles in Physical Education. *Educational Research and Evaluation: An International Journal on Theory and Practice*, 18(8), 733-747.
- Kulinna, P.A. ve Cothran, D.J. (2003). Physical Education Teachers' Self-Reported Use and Perceptions of Various Teaching Styles. *Learning and Instruction*, 13, 597-609.
- Li, C. ve Kam, W.K. (2011). Mosston's Reciprocal Style of Teaching: A Pilot Study in Hong Kong. *New Horizons in Education*, 59(2), 27-37.
- Milli Eğitim Bakanlığı (2008). Öğretmenlik Mesleği Özel Alan Yeterlikleri: Beden Eğitimi Öğretmeni Özel Alan Yeterlikleri. [Http://Otmg.Meb.Gov.Tr](http://Otmg.Meb.Gov.Tr) (Erişim Tarihi:12.09.2014, 15 Temmuz).
- Milli Eğitim Bakanlığı (2009). Ortaöğretim Beden Eğitimi Dersi (9-12. Sınıflar) Öğretim Programı. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- Milli Eğitim Bakanlığı (2012). Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi (İlkokul 1-4. Sınıflar) Öğretim Programı. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- Milli Eğitim Bakanlığı (2013). Beden Eğitimi ve Spor Dersi (Ortaokul 5-8. Sınıflar) Öğretim Programı. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- Moore, D., Webb, P. ve Dickson, S. (1997). Perceptions of Preservice Primary Teachers in Teaching Personal Development, Health and Physical Education. (JJ Walkuski, SC Wright, SKS Tan, Ed.), *The World Conference on Teaching, Coaching and Fitness Needs in Physical Education and the Sport Sciences* (144-152). Singapore: AIESEP.
- Mosston, M. ve Ashworth, S. (2002). Teaching Physical Education (5. Baskı). Benjamin Cummins, San Fransisco.
- Morgan, P. ve Hansen, V. (2008). Classroom Teachers Perceptions of the Impact of Barriers to Teaching Physical Education on the Quality of Physical Education Programs. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 79(4), 506-516.
- Newton, L.D. ve Newton, D.P. (2005). Can Elementary Textbooks Help Teachers Teach Physical Education For Understanding? *International Journal of Physical Education*, (42)1, 26-34.

- O’Sullivan, M. (1996). What Do We Know about the Professional Preparation of Teachers? *Student Learning in Physical Education: Applying Research to Enhance Instruction* (Sj Silverman & Cd Ennis, Ed.), (315-337). Champaign: Human Kinetics.
- Özer, Y. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Karşılaştıkları Problemler. *Yayımlanmamış Doktora Tezi*, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Portman, P.A. (1996). Preservice Elementary Education Majors Beliefs about their Elementary Physical Education Classes (Pt.1). *Indiana Association for Health, Physical Education, Recreation and Dance Journal*, 25(2), 25-28.
- Saraç, L. ve Muştı, E. (2013). Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi Öğretim Stilllerini Kullanım Düzeyleri ile Stillere ilişkin Değer Algılarının İncelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.
- Şirinkaya, A. ve Erciş, S. (2009). İlköğretim Okullarındaki Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Uygulanan Öğretim Yöntemleri ve Ölçme-Değerlendirme Kriterlerinin Araştırılması. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 184-189.
- Thompson, K. (1996). Physical Education and Sport in Hunter Region Primary Schools. *Yayımlanmamış Doktora Tezi*, Newcastle University, New South Wales.
- Topkaya, İ. (2011). Hareket Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Öğrenme ve Öğretmenin Temelleri. Geliştirilmiş (3. Basım). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Topkaya, İ. (2012). İlkokullarda Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretimi. İstanbul: Kriter Yayınları.
- Topkaya, İ. (2013). İlkokullarda (1-4. Sınıf) “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” Dersi Öğretimi. Yeniden Düzenlenmiş (2.Baskı). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Yıldız, E. ve Kangalgil, M. (2014). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri ile ilgili Görüşlerinin İncelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(1), 61-76.
- Xiang, P., Lowy, S. ve McBride, R. (2002). The Impact of a Field-Based Elementary Physical Education Methods Course on Preservice Classroom Teachers’ Beliefs. *Journal of Teaching in Physical Education*, 21(2), 145-161.

SUMMARY

Classroom teachers' problems in physical education (PE) lesson and their attitudes toward physical education lesson were investigated in the Turkish context. Parallel research also reported in different nations by asking classroom teachers' views about their problems, difficulties and beliefs and confidence in teaching PE. In this respect, research on physical education teachers was on teaching styles and perceptions of teaching styles. Similar results were also reported in different nations including Europe and USA.

Limited research was conducted related to pre-service classroom and pre-service physical education teachers' teaching styles and perceptions of teaching styles. In addition, most pre-service physical education teachers preferred teacher centered styles parallel to in-service teachers in physical education.

The purpose of this study was to analyze pre-service classroom and physical education teachers' (PETs) teaching styles and perceptions based on gender, university, department and previous sport experience. Cross-sectional survey method was applied in the research. The participants (n=302) were selected from 4 universities among classroom teacher and physical education teacher education (PETE) departments across seven geographical regions in Turkey. A validated version of "Physical Education Teachers' Use of Teaching Styles and Perceptions of Styles Questionnaire" including demographic variables was employed. The questionnaire aims to determine teachers' use of and beliefs (i.e., fun, effectiveness, motivation). The Spectrum of Teaching Styles (Mosston and Ashworth, 2002) includes scenario for each of the 11 teaching styles followed by the following expressions: a) I have used this way to teach physical education; b) I think this way of teaching would make class fun for my students; c) I think this way of teaching would help students learn skills and concepts; and d) I think this way of teaching would motivate students to learn. Pre-service teachers rated themselves on a 5-point Likert scale (1=never, 5=strongly agree, for belief question). For data analyses descriptive statistics and Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) were used ($p < .05$).

114

According to the MANOVA results, statistically significant differences were observed among universities (Pillai's Trace = .22, $F_{(33,783)} = 1.92$, $p < .05$), participants' department (Pillai's Trace = .11, $F_{(22,520)} = 3.03$, $p < .05$), and preferred teaching styles. However, no significant difference was observed between the use of teaching style and gender of PETs (Pillai's Trace = .06, $F_{(11,259)} = 1.48$, $p > .05$) and previous sport experience (Pillai's Trace = .08, $F_{(22,520)} = .95$, $p > .05$). In addition, descriptive findings indicated that command style was the most preferred style ($\bar{X}$ classroom teachers = 3.17, $\bar{X}$ physical education=3.65) and the least preferred one was self teaching style ($\bar{X}$ classroom teachers = 2.35, $\bar{X}$ physical education=2.59) in both departments. Similarly, pre-service teachers had higher value perceptions to styles that they were using. Command style perceptions ($\bar{X}$ classroom=10.37±2.73; $\bar{X}$ physical education=11.68±2.35) and the least preferred teaching styles values were observed in perceptions of self teaching ($\bar{X}$ classroom=8.86±3.37; $\bar{X}$ physical education=9.42±3.79)

In conclusion, pre-service classroom and physical education teachers' preferred teaching styles and perceptions of teaching styles were mostly teacher-centered styles. Student centered teaching styles were the least preferred ones. Findings indicated pre-service classroom and physical education teacher education programs' teaching method courses need to focus more on student-centered teaching styles according to the current primary, middle and secondary school physical education programs. Further qualitative research and different data sources related to teaching styles is highly recommended.